

Објективот на Marin Dimes

ЧИТЕ НА вистината! Безвременото царство на нејзиниот поход, незапирлив поход кон смртта! Marin Dimes го изнесува светот во неговата фотографија до категоријалното сознание од каде неповратниот животен миг останува заробен во ефемерната, во осамената вечност демистифицирана, детруирана, бламирана. Суровиот резон е подеднакво неизвесен и како метафизичко и како рационално доживување!

Marin Dimes внесува во скудните паралели на македонската фотографија нова атмосфера, нови семиолошки обележја, ново руво, нови суштини, напоени од вротоците на инспиративната опсесија кон отуѓениот и разнебитниот човек, кон пејсажот во кого одминува како „палјачо што се игра врз поночните на вистината“.

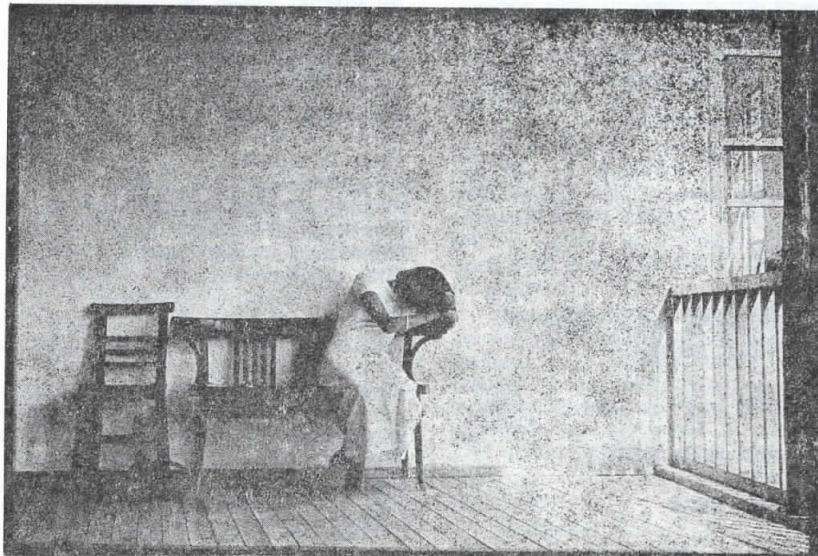
Докажуваат овие фотографии како може мигот да биде студија за животот во лицето на детето сретнато во битпазарските хипер-натуралини балкански варијанти, во фаталноста на старечките набори низ контра-пунктот на гранките и цвекето, во последните воздишки на случајните минувачи крај

Даут-пашиниот амам, во урбаниите знаци на човечката деструктивност, во неминовноста на геометриската апстракција, до иронијата на еротизмот од бетонското секојдневие и најпосле во плетенките на морничавите коси на старицата крај гробот на кого се регистрирани календарските парадокси на бесмислата: „Димко Цветковски 1886—1939 и Велика Цветковска 1886—19 и ?“.

Еден тих, морбиден инферно ја одредува естетската димензија на фотографиите на Marin Dimes и симболите на нивната комуникација во кружната одисеја на инеријата на постоенето, во фелиниевскиот зародиш на нивната генеза, во отворената тенденција да бидат фасцинантни откритија во животот како академија на движењето.

Адресата на легитимацијата во потрагите на Marin Dimes не започнува и не завршува во првичноста на поводот. Модерниот сензibilitет ни се нуди како цврсто убедување дека неговата фотографија е во крвотекот на современоста.

Едно е сигурно: За Marin Dimes објективот е оружје на имагинацијата!

МАРИН ДИМЕС: И кучето замина...